

ærede Minister eller den ærede Ordfører for Øje, ellers vilde jeg jo kunne have sparet mig at gentage dem her.

Nordby: Jeg slutter mig fuldt ud til, hvad det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte om Ændringsforslag Nr. 3, og jeg skulde ikke have haft noget at føje til disse Udtalelser, hvis den ærede Ordfører ikke var kommen med en Bemærkning, som jeg ikke kan lade passere upaataalt. Han sagde nemlig, at det vilde være urimeligt, om de Folk, som Mindretallet ønsker at give Adgang til for deres egne Penge at komme ind paa de anerkendte Anstalter, skulde kunne opnaa dette. Det er mig ganske ufatteligt, at den ærede Ordfører kan bruge dette Udtryk; han frister mig til at vende det om og sige, at det vilde være ganske urimeligt, om Personer, der kun skulle sig fra dem, som Lovforslaget ellers tager Sigte paa derved, at de selv ville og kunne betale, skulle være udelukkede fra Adgang til at komme ind paa de nævnte Anstalter, uagtet de ikke have Raad til at betale den højere Pris, som kræves paa de dyre Anstalter. Det er urimeligt ikke at stille saadanne Folk paa lige Fod med dem, for hvem Staten betaler de $\frac{3}{4}$ af Hospitalsopholdet. Naar det er Lovens Hensigt at hjælpe de stakkels Mennesker, der ere angrebne af den svære Sygdom, som det her drejer sig om, til Helbredelse, er det urimeligt ikke at stille dem, som ikke have Raad til at komme ind paa de dyre Anstalter, paa lige Fod med Hensyn til Optagelse med dem, som ellers støttes ved Statstilskud. Til Trods for, at de staa med deres Penge i Haanden og kunne og ville betale, maa de dog ikke have den samme Ret, som de andre have til at komme paa Optagelseslisten. Jeg tror, at der ved Ændringsforslag Nr. 3 sker en Retfærdighedshandling, og jeg vil derfor haabe, at det høje Tings Flertal vil stemme derfor.

Berthelsen: Jeg takker den højtærede Minister for den første Del af hans Bsvarelse af mit Spørgsmaal, der angik den, der har nydt og nyder Fattighjælp. Derimod er jeg ikke saa glad for den sidste Del af hans Svar. Der kan vistnok ved adskillige Lejligheder være Patienter, der ere under Fattigvæsenets vedvarende Forsorg, og som have Trang til at komme ud paa saadanne Anstalter som de her omhandlede. I Anledning af den højtærede Ministers Tvivl vil jeg dog have Lov at henvise til Slutningen af § 6, idet jeg

haaber, at det derigennem maa lykkes at faa udnyttet dette store Gode, som Loven vil kunne bringe ikke mindst slige Patienter. Jeg tror, at der maa kunne paavises analoge Tilfælde paa andre Omraader. Man kunde ogsaa henvise til, at Kommunerne ikke ere anderledes stillede end andre, der have Forsørgelsespligt. Jeg forlanger ikke yderligere Svar i saa Henseende, idet jeg dog fastholder den Opfattelse, at det vilde blive et Skaar i det virkelige Gode, der her gives, hvis Personer, der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse, skulle falde udenfor Loven.

Ordføreren (Tolderlund): Naar det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) forment, at jeg havde udtalt, at det vilde være urimeligt, om saadanne Personer, som dem, han sigtede til, kom ind paa Hospitalerne, beror det vistnok enten paa en Fortalelse af mig eller paa en Misforstaaelse af ham. Det er en Selvfølge, at de statsanerkendte Anstalter ikke skulle lukkes for de nævnte Personer, men jeg finder det ganske vist urimeligt, at der paalægges Anstalterne en Forpligtelse til at modtage dem paa lige Vilkaar med de statsunderstøttede. De Anstalter, der allerede findes, eller som senere blive oprettede, have jo navnlig til Formaal at komme hele den ubemidlede Klasse til Hjælp, og jeg antager, at det ærede Medlem vil indrømme, at efter Ændringsforslaget ville i mange Tilfælde bemidlede eller maaske mere end bemidlede kunne benytte sig af den der givne Ret. Hvad jeg mener er urimeligt, er, at de, der kunne betale, om ikke paa Vejlesanatoriet, saa dog paa de private Sanatorier, der sikkert ville blive oprettede til noget rimeligere Priser, skulle optage Pladsen for de helt ubemidlede. Som jeg udtalte før, vil der, saa snart Sanatorieforholdene ere saaledes udviklede, at der er rigelig Plads, aldrig blive Plads for hele det her rejste Spørgsmaal, men saa længe der ikke haves tilstrækkelig Sanatorieplads, og saa længe Sygdommen særlig i de lavere Lag er saa stærkt udbredt som nu, maa de bedre stillede finde sig i ikke at optage Pladsen for de ubemidlede. De ret stærke Udtryk, det ærede Medlem brugte, vilde kun være berettigede, hvis det var Meningen helt at udelukke de af ham omtalte Personer; dette er jo imidlertid ikke Tilfældet. Det er kun Meningen, at de ikke skulle optage Pladsen for de helt ubemidlede. Saadan var det ogsaa i Kommissionen: ogsaa der indtog det ærede Medlem et Særstandpunkt.